Digitaliserings- og
forvaltningsdepartementet
Sendes elektronisk

Dato: 03.12.2026

Deres ref.: 26/2998

Høringssvar – Forslag til lov om digitale marknader – gjennomføring av EUs forordning (EU) 2022/1925 om opne og rettferdige marknader i den digitale sektoren

Finans Norge viser til Digitaliserings- og forvaltningsdepartementets høringsbrev av 23. oktober 2026. Departementet sender der på høring forslag til lov om digitale marknader, som gjennomfører forordning (EU) 2022/1925 (forordningen om digitale markeder, DMA) i norsk rett. Finans Norge svarer på vegne av sine medlemmer, som er banker, forsikringsselskaper og andre finansforetak. Vi takker for muligheten til å gi innspill.

Finans Norge støtter lovforslaget. Forordningen gir norske bedriftsbrukere, også betalings- og ID-tjenester, rettigheter overfor de globale portvokterne. Forordningen har gjeldt i EU siden 2. mai 2023, og det er å beklage at innlemmelsen i EØS-avtalen og ikrafttredelsen i Norge trekker ut i tid.

Finans Norges hovedsynspunkter

Finans Norge støtter lovforslaget og ber om at:

- innlemmelsen i EØS-avtalen og ikrafttredelsen av loven skjer uten videre utsettelse.
- departementet tydeliggjør en sannsynlig tidslinje for ikrafttredelse i Norge
- en offisiell norsk oversettelse foreligger i god tid før ikrafttredelse
- utpekingsvedtak og andre rettsakter gjennomføres raskt i forskrift etter § 3 når de er innlemmet
- opplysningsplikten i § 8 første ledd overfor andre enn portvoktere avgrenses til det som er nødvendig og forholdsmessig
- proposisjonen omtaler konsekvensene for norske bedriftsbrukere, herunder betalings- og ID-tjenester

Våre merknader

Forordningens betydning for finansnæringen

Norske betalings- og ID-løsninger, som BankID og Vipps, er avhengige av tilgang til portvokternes operativsystemer og appbutikker. Forbudet mot å kreve bruk av portvokterens egne identifikasjons- og betalingstjenester (artikkel 5 nr. 7) og retten til interoperabilitet med maskinvare- og programvarefunksjoner (artikkel 6 nr. 7) har derfor direkte betydning for disse løsningene. Det samme gjelder tilgangen til funksjoner som NFC og autentiseringsordninger, jf. fortalen punkt 56. Banker og

Hansteens gt. 2 . Telefon 23 28 42 00 . firmapost@finansnorge.no . PB 2473, 0202 Oslo . Org.nr. 996 549 488 . finansnorge.no

forsikringsselskaper har i tillegg som app-tilbydere nytte av retten til datatilgang (artikkel 6 nr. 10) og av kravet om rettferdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår for tilgang til appbutikker (artikkel 6 nr. 12).

Finans Norge bemerker at vurderingen av økonomiske og administrative konsekvenser for norske virksomheter synes å ta utgangspunkt i at portvokterne i hovedsak er etablert utenfor Norge. Forslaget til § 8 innebærer imidlertid at også norske tredjeparter som kan ha opplysninger av betydning for en undersøkelse, kan pålegges å utlevere informasjon. Slike pålegg kan etter omstendighetene medføre administrative kostnader, blant annet knyttet til identifisering, sammenstilling og kvalitetssikring av opplysninger samt vurdering av taushetsplikt, personvern og forretningshemmeligheter. Vi mener derfor det bør vurderes nærmere hvilke økonomiske og administrative konsekvenser opplysningsplikten kan få for norske tredjeparter.

Gjennomføring ved inkorporasjon (§ 1) og tidsplanen for innlemmelse
Finans Norge støtter at forordningen gjennomføres ved inkorporasjon, slik at den gjelder som norsk lov med de tilpasningene som følger av EØS-avtalen (høringsnotatet s. 21–22). Det er viktig for norsk finansnæring med en lojal og lik gjennomføring av denne typen regelverk.

Forordningen har hatt virkning i EU siden 2. mai 2023, men er ennå ikke tatt inn i EØS-avtalen (høringsnotatet s. 4). Det er svært uheldig med en forsinket innlemmelse. I tiden når forordningen har virkning i EØS/EU men ikke i EØS/EFTA har norske bedriftsbrukere, også betalings- og ID-tjenester, ikke de samme rettighetene overfor portvokterne som konkurrenter etablert i EU. Etterslepet er dermed i seg selv en konkurranseulempe for norske foretak, og norske forbrukere får ikke de samme valgmulighetene som forbrukere i EU. Høringsnotatet gir ingen tidsplan for innlemmelsen utover at lovforslaget skal fremmes i en Prop. LS. Ikrafttredelsen fastsettes av Kongen (§ 10, høringsnotatet s. 4 og 35).

DMA er et av en rekke regelverk på det digitale området i det indre markedet som i realiteten danner et sikkerhetsnett for forbrukere og bedrifter i det indre markedet. Så lenge som disse regelverkene ikke er inkludert i EØS-avtalen og tatt inn i norsk rett, vil Norge være, eller i alle fall oppfattes som, et svakt ledd i sikkerhetsnettet for det digitale indre markedet.

Etterslepet i denne saken understreker behovet for raskere avklaringer av institusjonelle og konstitusjonelle spørsmål ved innlemmelse av nytt EU-regelverk. Kommisjonens sentrale tilsyns- og håndhevingsrolle etter DMA krever avklaringer om myndighetsfordelingen innenfor EØS-avtalens rammer og forholdet til Grunnloven.

Manglende innsyn i prosessen gjør det vanskelig for næringen å danne seg et bilde av om og når en løsning kan finnes. Norske aktører blir dermed stående i langvarig usikkerhet om når de kan få de samme rettighetene som konkurrentene i EU. Saken viser hvordan utviklingen i EU skaper stadig nye utfordringer som EØS-avtalens institusjonelle rammer ikke uten videre kan håndtere.

Den norske oversettelsen av forordningen er uoffisiell og kan bli endret etter høringen (høringsnotatet s. 4). Finans Norge ber om at en offisiell norsk oversettelse foreligger i god tid før loven trer i kraft.

Forskriftshjemmel for utpekingsvedtak og rettsakter (§ 3)
Finans Norge støtter forskriftshjemmelen i § 3. Den gjør det mulig å holde norsk rett oppdatert uten lovendring for hvert vedtak. Kommisjonens utpekingsvedtak, delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter får først virkning i Norge når de er innlemmet i EØS-avtalen (høringsnotatet s. 22 og 31). Kommisjonen offentliggjorde 25. juni 2026 sitt foreløpige syn om at Amazon og Microsoft bør utpekes som portvoktere for sine skytjenester (høringsnotatet s. 31). Skytjenester er viktige for finansnæringen. Finans Norge ber om at slike vedtak innlemmes og gjennomføres i forskrift så raskt som mulig, slik at etterslepet ikke gjentar seg for hvert nye vedtak.

Konkurransetilsynet ansvarlig myndighet
Finans Norge støtter også at Konkurransetilsynet blir ansvarlig myndighet som bistår Kommisjonen i markedsundersøkelser og som kan be om markedsundersøkelser etter artikkel 41 (§ 7).

Opplysningsplikt og forklaringsopptak (§ 8)
Finans Norge er enig i at Konkurransetilsynet trenger en klar hjemmel for å innhente opplysninger. Vi deler departementets vurdering av at en så sentral del av håndhevingen ikke bør bygge på en usikker tolkning av konkurranseloven § 24 (høringsnotatet s. 29–30).

Opplysningsplikten i § 8 første ledd omfatter imidlertid ikke bare portvokterne. Den gjelder også «andre juridiske personar» som kan ha opplysninger av betydning for undersøkelsen. Plikten kan dermed treffe norske foretak, også finansforetak, som tredjeparter, og gir en noe større nasjonal byrde enn i Sverige og Finland. Finans Norge mener plikten overfor andre enn portvoktere bør avgrenses til opplysninger som er nødvendige og forholdsmessige for undersøkelsen, og ber om at dette fremgår av lovteksten eller proposisjonen.

Tvangsmulkt (§ 9)
Finans Norge er enig i at opplysningsplikten må kunne håndheves, og at tvangsmulkt er et vanlig virkemiddel. Etter forslaget kan departementet gi forskrift om tvangsmulkt, uten at størrelsen på eller rammen for mulkten er drøftet (høringsnotatet s. 30 og 35). Tvangsmulkten kan også rettes mot tredjeparter som ikke er portvoktere. Av hensyn til forutberegnelighet og forholdsmessighet mener Finans Norge at rammen for tvangsmulkten bør fremgå av loven, eller i alle fall drøftes i proposisjonen. Det bør også fremgå at det tas hensyn til om den som pålegges å gi opplysninger, er en tredjepart med lovfestet taushetsplikt.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

Ellen Bramness Arvidsson
Internasjonal direktør